

338

Приложение II

По економическите отношения между България и Русия се уговори следното:

1. Договарящите страни се задължават по възможност по скоро след сключването на общия мир между България и отъ една страна и нахождащите се понастоящемъ въ война съ нея държави - отъ друга, да встъпятъ въ преговори за сключване на единъ новъ търговски договоръ.

2. До това време, по въ който случай не по късно отъ 31^и декември 1919 год., всички отъ договарящите страни иже третири поданиците на другата страна по отношение търговията и корабоплаването така, както ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ „АРХИВИ“ та третира поданиците на най-облагодетелствуваната нация. Свази наредба се отнася главно до:

а) вносътъ, износътъ, произносътъ и транзита, митата, митнишките формалности, вътрешните потребители и подобни данъци и запръценята по съобщенията

б) третирането въпроса: кои държавни или нахождащи се подъ държавенъ контролъ монополи отъ едната страна да станатъ достояние на купувачите и доставчиците отъ другата договаряща страна въ свързта съ опрѣдѣлене цѣнитѣ или други търговски

339
обичаи (узакони).

3. До като е въ сила клаузата на най-облагодителствената нация, никоя отъ страните няма право да прилага въ ущербъ на другата страна по висоти вноски и износи мита, на една отъ своите граници, отъ колкото на останалите си граници.

4. Никоя отъ страните няма да продължава претензии върху облагодетелствуването, което една отъ страните прави или ще направи на друга държава въз основа на съществуваща или бъдеща специална митническа спогодба, или при ограничени прозранични обпости.

5. Договарящите страни съобщава-
ват, щото горните спогодби да могат да
се денонсиратъ въ шестъмесеченъ срокъ, на-
чиная отъ 30^и юни 1919 година.